

TRIGLAVSKÝ NÁRODNÍ PARK

Triglavský národní park je jediným národním parkem ve Slovinsku, který chrání poslední oblasti nedotčené přírody v Alpách.

Rozmanitá oblast nejvyšších vrcholů Julských Alp, jejich rozeklané hřebeny, kolmé útesy, hluboce zaříznutá údolí, těžko přístupné soutěsky, divoké vody, lesy, příkrovy alpských květin, horské trávníky a sutě, vysokohorský kras, ledovcová jezera a něžná nádhera biologické rozmanitosti.

V roce 1908, v době národního boje mezi Slovinci a Němci, navrhl slovinský vědec, přírodovědec a seismolog Dr. Albin Belar, aby bylo chráněno údolí Triglavských jezer. Vzniklo by tak první chráněné území v celé Evropě. Přestože komise návrh hodnotila kladně, nápad nebyl přijat.

V roce 1924 si členové Slovinské horolezecké společnosti a členové Slovinské muzejní společnosti (sekce ochrany přírody) pronajali 1 400 hektarů půdy v údolí Triglavských jezer, a umožnili tak vytvoření alpského chráněného parku v údolí Triglavských jezer (smlouva o pronájmu). Pozdější návrhy na zvětšení parku přerušila druhá světová válka. Snahy o obnovu parku pokračovaly i po druhé světové válce a v roce 1961 (53 let po Belarově iniciativě) byl přijat výnos, kterým bylo údolí Triglavských jezer vyhlášeno národním parkem (rozloha 2000 ha). Park je pojmenován po nejvyšší hoře Triglav (2 864 m), nejnižší bod je Tolminska korita (180 m).

V roce 1981 byl přijat zákon o Triglavském národním parku, který zvětšil rozlohu parku na 83 807 ha. V roce 2010 byl přijat nový zákon o Triglavském národním parku a park byl rozšířen (o osadu Kneške ravne a okolí).

Triglavský národní park je jedním z nejstarších evropských parků. Leží na severozápadě Slovinska, na hranici s Itálií a nedaleko hranic s Rakouskem, v jihovýchodní části alpského masivu. Téměř úplně se překrývá s východními Julskými Alpami.

Triglavský národní park má celkem 1013 přírodních hodnot, 7 zvláště chráněných území (SPA), z nichž 1 je zvláštní chráněnou oblastí (SPA), 6 potenciálních chráněných území (PAC) a 3 ekologicky významné oblasti (IBA). Rozhodnutím UNESCO ze dne 10. července 2003 byl Triglavský národní park zařazen do mezinárodní sítě biosférických oblastí MAB jako Biosférická oblast Julské Alpy, která pokrývá širší část Julských Alp až po státní hranice s Rakouskem a Itálií. 24. V květnu 2004 byl Triglavskému národnímu parku udělen Diplom Rady Evropy, který byl v roce 2009 obnoven na dalších 10 let. Triglavský národní park má také 300 jednotek nemovitého kulturního dědictví. Triglavský národní park má také 300 jednotek nehmotného kulturního dědictví.

BOHINJSKÉ JEZERO

Největší přírodní trvalé jezero ve Slovinsku s mnoha možnostmi vyžití.

Bohinjské jezero se nachází v ledovcově vytvořené jezerní pánvi a zadržuje téměř 100 milionů metrů krychlových vody. Podle starého bohinjského vtipu pouze jedno vědro, pokud je dostatečně velké. Jezerní pánev, která prudce klesá, není členitá a je téměř bez mělčin. Jezero se v létě ohřívá na hladině až na 24°C a v zimě často zamrzá. Hladiny vody se při vydatných deštích zvednou o více než 3 m.

Bohinjské jezero v číslech

nadmořská výška hladiny: 526 m

délka jezera: 4100 m

maximální šířka: 1200 m

Množství vody: 92,5 milionů metrů krychlových

maximální hloubka: 45m

plocha jezera: 318 ha

délka břehu jezera: 11,35 km

Zajímavosti o Bohinjském jezeře

- na konci posledního zalednění bylo Bohinjské jezero asi o 18 m výše (zasahující až ke Staré Fužině)
- pouze jedna desetina jezera Bohinj je mělčí než 10 m a 80 % je hlubší než 20 m, 20 % je dokonce hlubší než 40 m
- mezi kostelem sv. Ducha a prostorem akce Pod Skalco je ložisko jezerní křídý
- jižně od kostela svatého Ducha je jedno z mála nalezišť křemenného porfyru v Julských Alpách
- Bohinjské jezero je domovem 53 druhů planktonních řas, asi 60 druhů bezobratlých živočichů a nejméně 16 druhů ryb.
- druhá nejkratší řeka Slovinska, Jezernica, vytéká z Bohinjského jezera a od soutoku s Mostnicí (100 m od mostu) se nazývá řeka Sava Bohinjka

Podnebí v Bohinji

Oblast Bohinji má horský klimatický typ s průměrnou teplotou v nejchladnějším měsíci pod -3°C . Údolní část oblasti se vyznačuje nižším horským klimatem, zatímco vyšší části se vyznačují vyšším horským klimatem. Oblast je jednou z nejvlhčích částí Slovinska díky svému hornatému okolí. Srážkový režim je submediteránní, s primárním vrcholem na podzim a sekundárním vrcholem na konci jara, začátkem léta. Primární minimum je v zimě nebo brzy na jaře a sekundární v létě. Srážky jsou charakterizovány kvantitativní distribucí. Od jihozápadního a západního hřebene se objem po proudu rychle mění nebo zmenšuje. První sníh může napadnout již v říjnu a sněhová pokrývka vydrží v oblasti údolí (v Ukanci a Staré Fužině) až 100 dní.

Průměrná roční teplota pro údolní stanici ve Staré Fužině je $9,2^{\circ}\text{C}$, pro Vogel $5,4^{\circ}\text{C}$ a pro Kredarica $-1,8^{\circ}\text{C}$. Nejteplejším měsícem v údolí i na horách je červenec, nejchladnějším měsícem v údolí je leden a nejchladnějším měsícem v horách je únor. Náhorní plošina Pokljuka se vyznačuje mrazivými výkyvy, kde se vzduch v místních kotlinách extrémně ochladí. Vzhledem k topografii jsou v oblasti Bohinje běžné teplotní inverze, což má za následek extrémně nízké teploty. Pokud studený kotlinový vzduch nemůže uniknout, a protože je shora utěsněn, musí ho sluníčko docela zahřát, aby se inverze rozplynula a s ní i mlha, která ji obvykle doprovází. Výška inverzní vrstvy v Bohinji se pohybuje mezi 80 a 150 m nad dnem údolí. V létě jsou inverzní mlhy krátkodobé, ale do konce srpna může mlha nad jezerem vydržet až do 10:00 hodin. Mlha se vyskytuje ve více než 25 % dnů v roce po celý rok. Nejvyšší počet jasných dnů mají Komna a Vogel, následují vysokohorské oblasti, nejnižší počet jasných dnů má údolí. Rozdíly v průměrném počtu zamračených dnů jsou mnohem menší, vynikají pouze údolí a hory jsou krásnější. Počet slunečných dní je nejvyšší na Kredarici a nejnižší ve Staré Fužině, a to především díky zimě, kdy je na horách mnohem více slunce než v údolí. Rozdíly v průměrném počtu zamračených dnů jsou mnohem menší, vynikají pouze údolí a hory jsou krásnější. Počet slunečných dní je nejvyšší na Kredarici a nejnižší ve Staré Fužině, a to

především díky zimě, kdy je na horách mnohem více slunce než v údolích.

Pro údolí jsou typické místní, denní a noční větry za příznivého počasí. Na jaře nižší náhorní plošiny zdobí střevíčník pantoflíček, kosatec bohinjský, hořec Clusiův... Na svazích stoupá teplejší vzduch, protože je řidší než okolní vzduch. U Bohinjského jezera se v letních dnech za slunečného počasí střídá údolní vítr od východu a jihozápadní vítr nad Podrtou Gorou. Jak se svahy v noci ochlazují, ochlazuje se i vzduch těsně nad nimi a klesá ke dnu údolí. Pokud je údolí otevřené, údolní vítr proudí údolím, ale v uzavřených kotlinách se propadá a vytváří jezero studeného vzduchu.

Geomorfologická a geologická charakteristika

Bohinj získal svou současnou podobu díky rozmanitým a dlouhotrvajícím chemickým a fyzikálním vlivům na podložní geologii, stejně jako vnitřním geologickým silám – vrásnění a vyzdvižení zemských vrstev.

Nejstarší skály v Bohinji jsou staré asi 250 milionů let. Největší plochu pokrývají karbonátové horniny, tvořené vápencem, vápencem s rohovcem a dolomitem. Bohinj je domovem mnoha minerálních a fosilních ložisek. Některé z nich, zejména železná ruda (bobovec), byly důvodem prvních osídlení v Bohinji. Geologicky nejmladšími ložisky v Bohinji jsou pozůstatky ledovců (ledovcová údolí), vápencové usazeniny (ledovcové morény) a strmé soutěsky. Tektonický pokles vytvořil Bohinjskou pánev, zatímco zlomil vytvořená údolí. Pleistocénní zalednění dalo této oblasti konečnou podobu. Jsou dobře patrné stopy posledního zalednění před 8 000 lety (stupeň Bohinj nebo Bühl).

V srdci Julských Alp jsou vysoké horské hřebeny s tyčícími se vrcholy, včetně našeho nejvyššího vrcholu Triglavu. Na jih jsou Dolní a Horní Bohinjské údolí s údolím Voje. Pohoří je ohraničeno údolím Triglavských jezer, údolím Lopučniška, údolím Velska a údolím Mišeljeka. Julské Alpy jsou nejméně členité na východní periferii s křovinatou a zalesněnou plošinou Pokljuka. Komna je skromný, silně zalesněný zbytek bývalé pláně. Východní část obce zasahuje do zalesněné plošiny Jelovica. Převážně skalnatý terén je charakteristický krasovými tvary terénu. Vápnitý ledovcový materiál byl seškrabán a

vytvořil hrbolaté louky (např. u Vogaru), které jsou součástí kulturního dědictví. Pršivec obsahuje rozsáhlé podzemní labyrinty. Nejznámějšími atrakcemi jsou propast Brezno pri Gamsovi glavici v občasném vodopádu Gović. Všechny tyto vlastnosti činí oblast velmi atraktivní.

Hydrologické charakteristiky

Oblast Bohinj je bohatá na povrchové a podzemní vody.

Hlavní přírodní atrakcí je jezero Bohinj, které je tektonicko-ledovcového původu. Jezero je velmi průtočné, vlévá se do něj řeka Savica a vytéká z něj řeka Jezernica. Jezernica je jedna z kratších slovinských řek, která se po pouhých 100 metrech spojuje s potokem Mostnica. Společně pokračují v cestě jako řeka Sáva Bohinjka.

Triglavská jezera jsou nejvýše položená jezera v Bohinjské části Triglavského národního parku. Dále se nachází jezero na Planině pri Jezeru a do skupiny stojatých vod patří slatiny Šijec a Goreljek v Pokljuce.

Nejznámějším a nejnavštěvovanějším krasovým pramenem je vodopád Savica, který přivádí vodu z jezer v údolí Triglavských jezer. Govický vodopád v jižní stěně Pršivce vytryskne v den vydatných srážek.

Vysoko v údolí Suha, které se noří do náhorní plošiny Vogar, těsně pod pramenem potoka Suha, se nachází největší ledovcový vodopád v Julských Alpách – Vodice. V údolí Voje najdete překrásný vodopád Mostnica. Na potoce Ribnica nad Srednja vas jsou dva vodopády. Dalšími zajímavými vodopády k návštěvě jsou Grmečica, Peračica u Logu a pramen Bistrica nad Žlanem.

Údolím protéká řeka Sáva Bohinjka. Vzniká jako vodopád Savica, který hučí z Komarčské stěny a vlévá se do Bohinjského jezera jako řeka Savica v Ukanci. Pod mostem u kostela sv. Jana Křtitele vytéká z jezera do šumivé Jezernice, kde jej již po 100 metrech vítá řeka Mostnica. Vlévají se do Sávy Bohinjky, která je napájena četnými potoky jako Ribnica, Suha, Bistrica, Belca, Jerečica a další.

Půda a flóra

Pedologické vlastnosti a související vegetace jsou jedním z faktorů, díky nimž je oblast Bohinj tak atraktivní. Na více či méně ukloněných svazích jsou zastoupeny vápencové a dolomitové rýžovinové půdy proložené hnědými postkarbonátovými půdami. Jsou zde rozšířeny bukové a smrkové lesy, na hranici lesa, která se pohybuje od 1 600 do 1 800 metrů, se vyskytuje modřín a vřesoviště.

Les pokrývá dna údolí, strmé svahy a vysoké náhorní plošiny. Světlé lesy porůstají náhorní plošiny Zgornja Komna a Fužina, kde se v průběhu let vytvořilo mnoho horských pastvin. Horní hranici lesa tvoří modřín a smrk, který silně roste v krasových úžlabinách. Bouřkové formy stromů podél hranice lesa jsou typické zejména na jižních svazích pohoří Bohinj-Tolmin. Lidský zásah změnil stromové složení bohinjských lesů z původních smíšených lesů kolem hor, dolů a uhelných dolů na lesy převážně smrkové. Kromě své hospodářské funkce plní lesy také roli ochrannou, hydrologickou, klimatickou, zootopickou, rekreační, estetickou a další ekologickou. Litosoly se vyvinuly v nejvyšších oblastech, na vrcholcích, hřebenech a strmých svazích,

Poloha a členitý terén Bohinje, rozdílná nadmořská výška, vliv Středozemního moře a podloží geologie znamenají, že nadmořská výška 700-2500 m je domovem různých stanovišť s extrémně rozmanitou alpskou vápencovou flórou. V údolí najdeme pestrobarevnou luční květenu (hořec jarní, arnika, zvonky...) Na jaře nižší plošiny zdobí střevíčník pantoflíček, kosatec bohinjský, hořec Clusiův... Hory nad Starou Fužinou jsou bohaté na suťovou flóru, která se objevuje nad 2000 metrů (*Potentilla nitida*, *Eritrichium nanum*, *Gentiana terglouensis*, *Crepis Terglouensis*...). Do konce června se objevují i orchideje a protěž. Zvláštní místo zaujímají rostlinné druhy horských bažin; močály vznikly díky rašelině. Alpské rostliny mají v křehkém alpském ekosystému zvláštní roli. Oblast Bohinj je domovem mnoha endemitů. Črna Prst, údolí Triglavských jezer a mokřady Pokljuka jsou známé především svou osobitou a rozmanitou vegetací. *Potentilla nitida* a protěž – *Leontopodium alpinum* nesou nejpozoruhodnější příběh ze všech.

Bohinjské jezero je domovem 65 druhů řas.

Divoká zvěř v Bohinji

Rozmanitost živočišných druhů v oblasti Bohinj je dána vysokým výškovým rozdílem, vlivem Středozemního moře a geologickým uspořádáním.

Nižší živočišné skupiny jsou druhově velmi bohaté, s mnoha endemickými druhy. Z obratlovců je znám zejména orel skalní (*Aquila crisaetos*), tetřev obecný (*Tetrao tetrix*), orel mořský (*Lagopus mutus*) a ojediněle orlosup bělohlavý (*Gyps fulvus*).

Z druhů zvěře jsou nejcharakterističtější a nejhojnější kamzík (*Rupivapra rupicapra*) a kozorožec (*Capra ibex*). Rozlehlé lesy poskytují životní prostor kočce divoké (*Felis sylvestris*), příležitostně i medvědu hnědému (*Ursus arctos*), tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*), tetřevovi lískovému (*Tetrastes bonasia*) a puštíkovci lesnímu (*Aegolius funereus*). Zvláštním druhem je i endemický motýl triglavský (*Erebia pluto*).

V posledních desetiletích byla vysazena některá dávno vyhynulá zvířata: kozorožec, svišť a muflon.

Z větších zvířat jsou nejtypičtější rys, kočka divoká a medvěd hnědý, kteří jsou v Bohinji velmi vzácní. Mezi pozoruhodné savce patří kuna a zajíc horský.

Bohinj je domovem více než 80 druhů ptáků.

Nejznámějšími hady jsou zmije nosorožec a zmije.

Bohinjské jezero je domovem 8 druhů měkkýšů a několika druhů ryb, z nichž 5 je zvláště významných (pstruh jezerní (*Salmo trutta*), úhoří úhor (*Lota lota*), jelec tloušť (*Leuciscus cephalus*), podlý (*Phoxinus phoxinus*), siven obecný (*Salvelinus alpinus*). Mezi původní ryby patří pstruh obecný, lipan a úhoř.

NEJKRÁSNEJŠÍ VYHLÍDKY

Vyhledka Peč

Pečecká vyhlídka se nachází 50 metrů pod vrcholem vrchu Peč, který rozděluje Bohinj na Horní a Dolní Bohinjské údolí. Ve všech ročních obdobích nabízí krásný a dobře dostupný výhled na Bohinjské údolí s

náhorní plošinou Komna, Bohinjské jezero, Ribčev Laz a okolní vrcholy. K vyhlídce od betonového mostu Lev ve Staré Fužině je to asi 20 minut pohodové chůze po udržované a dobře značené lesní cestě s převýšením téměř 200 metrů. Cestou se můžete kochat také výhledy na Starou Fužinu a Triglav.

Pokud si chcete výlet prodloužit, vydejte se po značené trase na Rudnicu, jejíž vrchol leží ve výšce 946 metrů nad mořem. Na vrchol Rudnice půjdete po upravené lesní cestě, která se občas rozšiřuje v lesní cestu. Z Peče to budete mít dobrou hodinu snadné chůze s několika krátkými výstupy. Při procházce se pokocháte výhledem na Starou Fužinu, Bohinjské jezero a Bohinjsko-Tolminské pohoří a na vrcholu se vám naskytne výhled na Horní Bohinjské údolí, jeho hory, Senožetu a okolní vrcholy.

RUDNICA

Rudnica je 946 metrů vysoký vyhlídkový kopec, který rozděljuje Bohinj na Horní a Dolní Bohinjské údolí. Je dosažitelný ve všech ročních obdobích a jeho výška umožňuje, aby jeho vrchol často vyčníval nad mlhou v údolí.

Lesní vrchol Rudnica se tyčí přímo v srdci Bohinje. Kopec je dostupný téměř ze všech vesnic Dolního a Horního Bohinjského údolí, a proto nabízí četné výhledy téměř do všech koutů Bohinje.

Z vrcholu můžete obdivovat nádherný výhled na Horní Bohinjské údolí, jeho hory a Senožetu a cestou tam můžete obdivovat četné výhledy na Bohinjské jezero, dvě Bohinjská údolí a mohutné vrcholy tyčící se nad nimi.

Rudnica je přístupná ze čtyř malebných směrů: Bohinjské jezero, Stara Fužina, Brod a Srednja vas. Na vrcholu Rudnica je schránka s razítkem a registrační knížkou.

Rudnica dostala jméno podle rudy, která se na jejích svazích kdysi těžila. Z okraje paseky, přes kterou cesta vede, byla ruda spouštěna lanovkou do údolí. Podél cesty jsou dodnes vidět vykopávky, které na kopci udělali horníci. Rudnici také nesmazatelně utvářely minulé ledovce (strmé svahy na sever, východ a jih).

Vogar

Vogar je jednou z nejnavštěvovanějších destinací díky rychlé dostupnosti a horské chatě. Výstup může být samostatným výletem nebo výchozím bodem pro delší túry do okolí.

Vogar je se svými 1054 metry nejvýchodnějším vrcholem hřebene nad severním břehem Bohinjského jezera. Stal se oblíbeným výletním místem díky nádherným výhledům na Horní a Dolní Bohinjské údolí, jezerní pánev a vrcholky pohoří Bohinj-Tolmin.

Díky příznivým teplotním podmínkám je Vogar také oblíbenou základnou pro paragliding.

Výstup na Vogar ze Staré Fužiny trvá asi hodinu, během které překonáte výškový rozdíl téměř 500 metrů. Vzhledem ke strmosti stezky se doporučuje dobrá obuv.

Na vrcholu Vogaru je Kosijev dom, kde najdete občerstvení, razítko a evidenční knihu.

Výhled na Bohinj si můžete vychutnat ze dvou bodů na Vogaru. První se nachází na mýtině, kde je i startovací místo pro paraglidisty. Dostanete se k němu za necelou hodinu chůze po strmé pěšině ze Staré Fužiny. Odměnou vám je krásný výhled na Horní a Dolní Bohinjské údolí, Rudnici a Senožetu. Na druhou vyhlídku se dostanete asi po 20 minutách další chůze, vyšlapaná cesta vás vede kolem Kosijeva domu západním směrem na strmou hranu, odkud se kocháte výhledem na pohoří Bohinj-Tolmin, zejména na část od Vogelu po Komna, stejně jako Bohinjské jezero a Ukanc.

Vogel

Vogel je skvělé výletní místo, kam se dostanete lanovkou, s nádherným výhledem na vrchol.

Lyžařské středisko a vyhlídka Vogel je pojmenováno podle hory vysoké 1923 metrů v jihovýchodní části Julských Alp. Lanovka vás vyveze na Hnědou skálu, 1000 metrů nad jezerem Bohinj, v nadmořské výšce 1535 metrů. Odtud si můžete vychutnat nezapomenutelný výhled na Bohinjskou kotlinu s Bohinjským jezerem. Obdivovat můžete i Julské Alpy a jejich nejvyšší vrchol Triglav.

SLAP SAVICA

Třetí nejnavštěvovanější atrakce ve Slovinsku. Velkolepý vodopád, skrytý mezi strmými stěnami Komarče. Začátek nejdelší a druhé nejkratší řeky Slovinska.

Vodopád Savica je mezi vodopády na světě jedinečný, protože se vodní tok v skrytém podzemí rozděluje na dva proudy. Slavný vodopád ve tvaru A je 78 m vysoký v nadmořské výšce 836 m při normálním stavu vody.

Je napájen vodou přitékající z údolí Triglavských jezer a zpod Pršivce, která se k vodopádu dostává horizontálním jeskynním tunelem. Původní krasová jeskyně ukrývá ve svých hloubkách četné sifony a podzemní jezera a je přístupná pouze s průvodci a správným vybavením.

Jednotlivé vstupenky 1.7. - 30.9.

- Dospělí: **4,00 EUR**
- Děti 7-14 let: **2,00 EUR**
- Žáci, studenti: **2,50 EUR**
- Senioři 65+: **2,50 EUR**

Sleva je poskytnuta pouze s vhodnou identifikací.

Skupinové vstupenky

- Dospělí: **2,70 EUR**
- Děti 7-14 let: **1,30 EUR**
- Žáci, studenti: **2,20 EUR**
- Senioři 65+: **2,20 EUR**

Sleva je poskytnuta pouze s vhodnou identifikací.

SOUTĚSKA MOSTNICA A ÚDOLÍ VOJE

Soutěska Mostnica a údolí Voje patří k nejkrásnějším a nejnavštěvovanějším přírodním zajímavostem v Bohinji. Cestou soutěskou můžete obdivovat křišťálově čistou vodu a odvážně předělané skály a užívat si bohatou flóru, faunu a kulturní krajinu, o kterou místní lidé po staletí pečovali. Na podzim vás cesta zavede mezi krávy a jejich cinkající zvonky k vodopádu, kde končí údolí Voje. Mostnica je alpská řeka s peřejemi a vodopády, která nabízí zajímavou ukázkou tvořivosti přírody údolím Voje až do Staré Fužiny. Prozkoumejte nádherný svět na dosah ruky a užíjte si procházku krásným lesem za doprovodu ptačího zpěvu a zurčení horské řeky.

1. 6. – 30. 9.

Dospělí 4,00 €

Senioři 65+, žáci, studenti 2,50 €

Vstupné – skupiny

Dospělí 2,70 €

Senioři 65+, žáci, studenti 2,20 €

- skupinová sazba je poskytována skupinám 20 a více osob
- každá 21. osoba je zdarma
- úrazové pojištění je zahrnuto v ceně vstupného
- Sleva je poskytnuta pouze s vhodnou identifikací.

Těsně nad Zois Manor se přes hluboké říční koryta vysoko nad řekou Mostnica klene kamenný jednoobloukový **Đáblův most**. Nabízí závratný pohled do úzkých koryt vytesaných ve vápencovém podloží říčkou Mostnica. Kamenný most zkrátil a zjednodušil dopravu železné rudy a dřevěného uhlí z okolních horských oblastí do níže položených hutí na řece Mostnici. Bohinj byl nejdůležitějším centrem těžby, výroby železa a oceli v Julských Alpách. Vzhledem ke svým nalezištím železné rudy byl nepřetržitě osídlen již v době železné (8.století př. n. l.).

Kdysi se mluvilo o tom, jak vznikl Čertův most. Lidé pracovali celý den, ale druhý den ráno bylo vše, co bylo postaveno, zbouráno. A někdo řekl: "Ať čert postaví tento most, já už ho nebudu stavět." A pak to čert opravdu začal vyrábět. Lidé se ho ptali, co chce za své úsilí. Đábel odpověděl: "První duše, která přejde přes most - to je ta, kterou chci." Večer přemýšleli, kdo tento nešťastník bude. Farmář, který měl psa, dostal nápad. Řekl: "Vezmu s sebou velkou kost a svého psa." Pak hodil kost přes most a pes se za ní rozběhl. Čert pak vzal psí duši. Velmi se rozzlobil a začal mávat ocasem, a tak celý plot zdemoloval.

Soutěska Mostnica vznikla vodní erozí povrchu. Přestože většina vody teče do Voje z krasových pramenů a není zakalená, stále je zde dostatek šterku a písku, který by mohl horninu erodovat a přetvářet, zvláště když je voda vysoká a proud je rychlejší a má větší objem. Rychlé proudění vody je turbulentní, a to je nejdůležitější erozní faktor pro skalnaté koryto řeky. Výmoly jsou nejviditelnějšími formami eroze v soutěsce Mostnica. Jedná se o různé kulaté pánve v korytě řeky, které většinou obsahují písek a drobné kamínky. Energie vody víří kameny a rozšiřuje a prohlubuje výmoly. Velmi zajímavý je jeden otvor ve skále mezi dvěma vodou vytesanými výmoly, tvořící přirozené okno se skalnatým obloukem připomínajícím sloní chobot.

Louky **Planina Voje** jsou otevřenou střední částí Mostnické doliny v nadmořské výšce něco málo přes 700 metrů. Povrch je pokryt přízemní ledovcovou morénou a směrem k jihu pastvinu uzavírá koncová morénová hráz. Je bohatý na vodu a na jednotlivých lokalitách voda vyvěrá ze země. Planina Voje je v typickém ledovcovém údolí ve tvaru písmene U. Jedinou pastvinou, která se na hoře zachovala, je podzimní pastva, takže v podzimních měsících jsou na horské pastvině vidět krávy. Čtyři stateční muži z Bohinje jako první vystoupili na Triglav z údolí Voje (26. srpna 1778).

ÚDOLÍ TRIGLAVSKÝCH JEZER

Asi 8 kilometrů dlouhé údolí pod horou Triglav je od počátku horolezectví vychvalováno jako jedna z nejkrásnějších částí Julských Alp.

Údolí Triglavských jezer je ledovcové alpské údolí mezi Bohinjem a Trentou. Samotné údolí je výsledkem mohutného vysunutí Slatenské desky, přičemž vznik jezer na zkrasovatělém terénu umožnily nepropustné sedimenty.

Údolí je od roku 1924 chráněno jako národní park. Vyznačuje se rozmanitým terénem, zajímavými rostlinami a živočichy, zkamenělinami a alpskými živočichy. Údolí je také známé svými dobře vyvinutými krasovými jevy a příběhem o Zlatorogu. Toto úžasné údolí se svými jezery a močály je rájem pro fotografy.

Vody z nejvýše položeného jezera pod Vršacem tečou do údolí Soča a do Jaderského moře. Všechna ostatní jezera jsou hydrologicky propojena a jejich vody tečou do řeky Sávy Bohinjky a dále do Černého moře.

Z údolí Bohinj se do údolí Triglavských jezer dostanete ze Staré Fužiny, kolem horské pastviny Blato a přes horské pastviny Planina pri Jezeru, Dedno polje a Ovčarija. Z Ovčarije se k Chatě u Triglavských jezer (1685 m) dostanete buď cestou přes Prode nebo přes Štapce – v obou případech to trvá asi 5 hodin.

Přístup do údolí přes Komnu trvá také téměř 5 hodin. Třetí možná cesta vede u vodopádu Savica. Po náročné strmé a klikaté cestě přes Komarču trvá cesta k Černému jezeru (Črno jezero, 1294 m) asi 2 hodiny, k Chatě u Triglavských jezer asi 3 hodiny. Z Huti u Triglavských jezer k chatě Zasavska koča na Prehodavcih (2071m) trvá další dobré dvě hodiny chůze.

Přestože jsou jezera a rybníky početnější, obvykle se mluví o sedmi níže uvedených Triglavských jezerech. Ostatní totiž vysychají několikrát během roku.

- **Jezero pod Vršacem** nazývané také **Jezero u Podstenje** ; 1 993 m n. m., často většinu roku zamrzlé
- **Bazén v Laštahu** pod chatou Zasavska koča na Prehodavcih – v létě často vysychá
- **Hnědé jezero** 150 m dlouhé, 100 m široké, 10 m hluboké
- **Zelené jezero** až 2 m hluboké, zelená barva díky řasám
- **Velké jezero** nebo **jezero u Ledvice** – největší jezero, 1930 m n. m., 300 m dlouhé, 120 m široké, až 15 m hluboké
- **Dvojité jezero** u Chaty u Triglavských jezer, 1685 m n. m., se za vysoké hladiny mění v jedno.
- **Černé jezero** je nejteplejší ze sedmi jezer; 1 319 m nad mořem, 150 m dlouhý, 80 m široký, 6 m hluboký

Načervenalé jurské vápence obsahují zkamenělé schránky amonitů (mořských měkkýšů z jury, kteří z neznámého důvodu začali vymírat před 100 miliony let) o velikosti až 20 cm. Nejjednodušší způsob, jak vidět zkamenělý amonit, je ve skále, která je postavena ve východní stěně Chaty u Triglavských jezer.

Údolí Triglavských jezer je také výrazně poznamenáno všemi horskými krasovými formami, které jsou dobře viditelné díky dostatku dešťů a nedostatku půdy a vegetace. Mezi nejběžnější patří holé odstupňované talíře zvané lašti. Mezi další zajímavé formy patří rýhy a několik metrů dlouhé vápencové chodníky, propady, kotlice („sněžný kotlík“, jakési karreny), posazené bloky, propasti a další jevy.

KOSTEL SVATÉHO JANA KŘTITELE

700 let starý kostel je jedním z nejlepších příkladů slovinské středověké architektury a nástěnné malby.

Mezi nejznámější obrazy a oblíbené fotografické motivy Bohinje patří význačná kulturní a historická památka středověké architektury – kostel sv. Jana Křtitele z 12. století. Působivé fresky na vnější straně udržují cestující v bezpečí, zatímco uvnitř záhadně vyzývají historiky umění i návštěvníky, protože tyto gotické malby jsou plné tajemství, která jsou otevřená interpretaci. Proč mají andělé zuby a proč vyceňují zuby? Proč jsou dva čerti, oba bílí? A rozhodně byste měli vidět dřevěnou hlavu Jana Křtitele, protože takových je na světě jen pět. Věnujte pozornost také jednoduchému refrénu, který je nahrávkou bohinjského balkonu nebo „ganku“ v bohinjském dialektu.

Malebný kostel sv. Jana Křtitele je pobočkou farnosti Srednja vas v Bohinji. Stojí na kopci u Bohinjského jezera a spolu s kamenným mostem patří k největším bohinjským atrakcím. Byl postaven před rokem 1300 a je významnou kulturní a historickou památkou, proto je také chráněn.

Kostel sv. Jana Křtitele je otevřen denně od 11:00 do 18:00.

Prohlídky kostela jsou také možné po předchozí domluvě na:

tel: +386 (0)40 237 812

w: <https://www.janez-krstnik-bohinj.si/>

Zajímavosti

Kostel je v různých stylech, od románského po barokní. Velmi zajímavá je dřevěná hlava Jana Křtitele z roku 1380, kterou chová Ústav pro ochranu přírodního a kulturního dědictví. Dominantou církevního století jsou také fresky, z nichž nejstarší pocházejí ze 13. století. Je zde také asi 72 obrazů různých světců a dalších motivů. Na jižní vnější stěně tři malby ve třech vrstvách zobrazují tři

sv. Christophers. Tento světec je patronem poutníků, cestovatelů, řidičů, nosičů, vorařů a lodníků...

Zvláštností kostela je také barokní zvonice, která byla ke kostelu přistavěna v 18. století spolu se vstupní pavlačí. Je známá svou dvojitou cibulkou, lucernou a šindelovou krytinou. V kostele jsou také tři dřevěné oltáře z různých období 17. století. V oblasti byly nalezeny archeologické nálezy z 1. až 5. století po Kristu.

Na vnitřní straně vítězného oblouku kostela svatého Jana hýbe představivostí bílý d'ábel, který sedí Kainovi za krkem a našeptává mu vražedné plány. Tuto zvláštnost měl zájem vidět i slavný francouzský spisovatel Jean Paul Sartre, když v 60. letech navštívil Bohinj.

Profesorka Marija Cvetek, tehdy ještě studentka, jemu a jeho společníkům ukázala po kostele:

"A když viděli bílého d'ábla, někteří připisovali barvu mytologickým obrazům, zatímco jiní spekulovali, zda černá barva mohla během staletí vyblednout." Když jsem poznamenal, že jinde by to vybledlo, mysleli si, že asi ano, ale že jinde to není tak nápadné jako u čerta."

Nad výjevem Kaina a Ábela odevzdávajícího Bohu své dary je další výjev z 15. století. Toto je svatý Jiří na bílém koni, oblečený v rytířském kostýmu, probodává kopím velkého draka. Převalil se na záda a držel se koňských nohou. Bitva se odehrává pod hradem, kde král a královna v úžasu přihlížejí, zatímco Daisy klečí na úpatí kopce a modlí se za šťastné řešení. Na severní straně presbytáře najdeme dalšího draka, kterého sv. Markéta drží v levé ruce, zahaleného do zeleného oděvu. Všechny tyto dračí reprezentace zla – d'ábla – byly také oslavovány v mytologické tradici lidu Bohinj. Zde se to setkalo a spojilo s biblickým obsahem a apokryfními legendami, které přinesli i výtvarní umělci.

Vrátíme-li se k bílému d'áblovi a bílému dračímu ocasu (úloemek na severní vnitřní straně lodi), jejich bělost nám neúmyslně připomíná úžasné bílé bytosti z bohinjských pohádek: bílé ženy, b'ěvu (podobné Pehta – ve slovinském folklóru Pehta je bylinkářka), bílý

had a nakonec bílý zlatý roh. Jsou-li tyto bytosti benevolentní, bělost zvyšuje jejich ctnosti, ale pokud ztělesňují zlo, bělost je činí děsivějšími. Ve světové literatuře je tato symbolika vtělena do Melvillova Moby Dicka, strašlivé bílé velryby, která děsila námořníky a ohlašovala jejich zkázu.

(Prof. Dr. Marija Cvetek: Bajeslovna tradice v kostele sv. Jana u Bohinjského jezera.)

Kdo byl svatý Jan Křtitel?

Evangelisté Matouš a Lukáš popisují Ježíšovo hodnocení Ježíše: „Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z žen, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Jan byl tedy větší než všichni patriarchové a proroci Starého zákona: první dostali zaslíbení Mesiáše, ostatní Mesiáše předpověděli. Jan Křtitel byl však předchůdcem Mesiáše, viděl Ho svýma fyzickýma očima, představil Ho lidem a pokřtil Ho. Je tedy pochopitelné, proč církev oslavuje tohoto velikána dvěma svátky, které oslavují jeho dvojí narození: 24. června si připomíná slavnostní svátek jeho narození pro tento svět a pro poslání Ježíšova předchůdce a 29. srpna, připomíná jeho mučednickou smrt, jeho narození pro nebe.

Příběh o jeho mučednictví známe z evangelií. Herodes Antipas, místodržitel nebo tetrarcha Galileje a Perei, si vzal k sobě Herodiadu, manželku svého nevlastního bratra, která byla také jeho neteří. Každému, kdo měl nějaký smysl pro slušnost, se hnusilo, že se Herodes oženil s manželkou svého bratra, když byl ještě naživu. Ale Jan Křtitel, věrný své prorocké službě, se nebojácně postavil před Heroda a řekl mu do očí: "Není ti dovoleno ji mít!" Evangelista Lukáš píše, že ho také pokáral za všechny jeho další špatnosti. Herodes neměl odvahu ani sílu činit pokání, spíše umlčel Božího posla: nechal ho uvrhnout do vězení v neproniknutelné pevnosti Maherunt u Mrtvého moře.

Herodes si Jana vážil, ale bál se ho ještě víc. Herodias se ho zvláště bála, protože prorok ohrožoval její postavení. Poté, co byl John téměř rok ve vězení, oslavil Herodes své narozeniny v Maheruntu. Stalo se tam to, co slyšíme v evangeliu. Herodiadina

dcera Salome tančila před Herodem a jeho hosty. Byl tou krásnou dívkou tak okouzlen, že jí – i v opilosti vínem – slíbil vše, co si jen může přát. Dívka byla jen nástrojem Herodiina zlého úmyslu: na příkaz své matky si vyžádala hlavu Jana Křtitele. Herodes byl touto prosbou zmaten, ale chtěl se ukázat jako muž, který drží slovo, a splnil dívčino přání.

Freska svatého Kryštofa

Patron Furmanů je namalován i na dalších kostelech v Bohinji, ale pouze zde můžeme vidět tři světcovy fresky v různých vrstvách. První vrstva byla natřena kolem roku 1300, druhá kolem roku 1400 a třetí kolem roku 1530. Lidé věřili, že pohled na svatého Kryštofa jim přináší šťastný den.

Ceny vstupenek kostel

- Dospělí: 3,00 €
- Studenti a důchodci: 2,50 €
- Děti do 12 let: **brezplačno**
- Rodinná vstupenka: 6,00 €
- Skupina nad 10 osob: 2,00 €
- Julské Alpy: Držitelé karty Bohinj: **brezplačno**

Ceník vstupenek na zvonici

Stejný jako kostel

Kombinovaná vstupenka kostel + zvonice

- Kostel a zvonice individuální: 5,00 €
- Skupina kostela a zvonice: 4,00 €
- Odborné vedení: 30,00 €

Dodatečné informace

- V ceně vstupenky je audio průvodce.

Valentin Vodník

Valentin Vodnik sloužil v Koprivniku první tři roky po založení nejmladší farnosti v Bohinji (1758 – 1819). Zde se seznámil s majitelem železáren Žigou Zoisem. Žiga Zois se stal jeho gramatickým rádcem a vychoval z něj našeho prvního básníka a novináře a zároveň inspiroval jeho vášeň pro hory a mineralogii.

Jeho práce byla obvykle ve službách veřejného školství a zřídka kdy měla povahu osobního svědectví. Po několika letech života u „zdroje své inspirace“ měl problém opustit Bohinj, ale větší příležitosti pro jeho práci gramatika ho přilákaly do Lublaně.

Kulturní dědictví Bohinj

Bohinjské kulturní dědictví je důkazem toho, jak těžký byl život za starých časů v této krásné oblasti pod Julskými Alpami.

Historie horolezectví v Bohinji

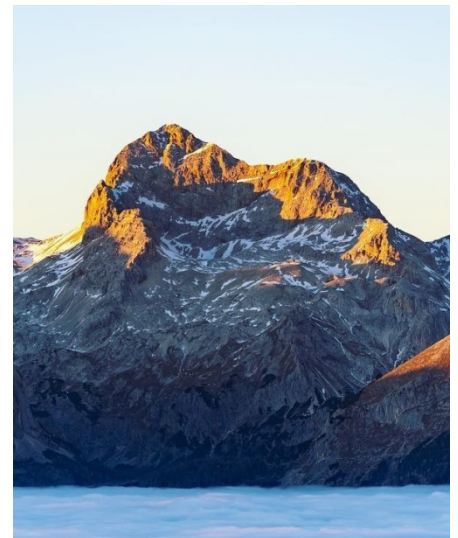
Horolezectví ve Slovinsku má mimořádně zajímavou a bohatou historii. Do klasické éry horolezectví, poznamenané dobýváním nejvýznamnějších evropských horských

vrcholů, vstupuje s Triglavem, přesněji řečeno s jeho bohinjskou stranou.

Triglav je významná hora evropského i světového významu, mohutná dominanta na jihovýchodě alpského řetězce, pozoruhodná svým vzhledem i kulturně historickým významem.

Hora Triglav

Triglav je významná hora evropského i světového významu, mohutná dominanta na jihovýchodě alpského řetězce, pozoruhodná svým vzhledem i kulturně historickým významem.

Jeho vrcholu bylo poprvé dosaženo 26. srpna 1778, 8 let před Mont Blancem, 22 let před Grossglocknerem, 87 let před Matterhornem, 79 let před založením první horolezecké organizace na světě (Anglie) a 94 let před založením prvního horolezeckého spolku ve Slovinsku, Přátelé Bohinj Triglav. První výstup na vrchol tedy není o napodobování nebo soupeření s ostatními, ale o originální, nezávislý a průkopnický akt průzkumu.

Čtyři stateční muži

Čest vylézt jako první na vrchol Triglavu patří místním bohinjským lidem (Luka Korošec, farmář a horník z Koprivniku, Matevž Kos, horník z

Jereky, Štefan Rožič, lovec ze Savice, a Lovrenc Willomitzer, lékař ze Staré Fužiny).

Historie horského zemědělství v Bohinji

Horské zemědělství, které sahá až do 13. století, a výroba sýra byly historicky základem zemědělství v Bohinji. Nedostatek orné půdy, dlouhé zimy a krátká léta způsobily, že se obyvatelé více zabývali chovem dobytka (krávy, kozy, koně, ovce). Mléko a mléčné výrobky jsou po dlouhou dobu hlavní součástí každodenní stravy.

Pastviny

Podle údajů zde bylo v minulosti asi 40 horských pastvin. Děly se na pastviny se senem, pastviny středních hor a pastviny vysokohorské. Na jaře tedy pastýři zahájili sezónu na pastvinách se senem, které byly nejnižší. Dobytek byl pak vyháněn na středohorské a vysokohorské pastviny a na podzim zpět do údolí v obráceném pořadí. Vzhledem k vysoké závislosti rolnického hospodářství na pasteveckém chovu dobytka se Bohinj až do druhé poloviny 20. století dále rozrůstal, nejstarší forma tzv. individuálního pastevectví.

Válka v Bohinji

Během první světové války se Bohinj stal odpočinkovou oblastí – přechodovou zónou mezi vnitrozemím a bojištěm. Protože se nachází vedle bohinjské železnice a protože nebyl v dosahu italského dělostřelectva, stal se Bohinj shromaždištěm vojáků, kteří sklízeli ztráty na sočské frontě. Odtud byli posláni do oblasti Tolmin a Krn.

Na podzim 1915 se zde sešlo několik tisíc vojáků přechodných formací. Mnoho z nich bylo vycvičeno k válce pouze v Bohinji a poté

odesláno na bojiště. Bohinj také sloužil jako místo odpočinku pro raněné a nemocné vojáky. Byla to zásobovací cesta pro severní část 15. korpusu, tedy 50. divize, která obsadila frontu od Batognice k Mrzli vrhu v Krnských horách.

Železná pečeť

Bohatým archeologickým nalezištěm je i Ajdovski gradec, kde největší slovinský básník vložil svou epickou báseň *The Baptism at Savica Fall*, v níž popisuje křest svým vlastním poetickým způsobem. Dalo by se říci, že Ajdovski gradec je symbolem železářského průmyslu v Bohinji. Je to železářský průmysl, který je rozhodujícím faktorem rozvoje Bohinje již více než 2500 let.

V 16. století došlo v Bohinji k rozmachu železářského a ocelářského průmyslu. Byly založeny železárny v Bohinjské Bistrici (na Pozabljenem) a Staré Fužině (Staro kladvo). Výroba železa se měnila kvůli zvyšující se poptávce díky latickým kovářům, kteří se do Bohinje přestěhovali z Friuli Venezia Giulia.

V roce 1777 železárny koupil Žiga Zois, mecenáš kultury, mineralog, hutník a obchodník. Zois se s velkým západem věnoval opatřením ke zlepšení hospodářské situace bohinjské železářské výroby. Starou úzkou cestu přes Štenge, která do té doby spojovala Bohinj se zbytkem

Kraňska, nechal rozšířit a na pravém břehu Sávy vytvořil 3m širokou cestu. Zavedl nový těžební řád v bohinjských dolech ve snaze zlepšit zásobování hutí rudou. Přes potok Mostnica nechal postavit most, dnes známý jako Čertův most.

Bohinjská architektura

V Bohinji můžete vidět různé typy budov a architektonická mistrovská díla z různých časových období.

Veškeré důležité nemovité dědictví spojeno s prostorem, ve kterém vzniklo, vysoce funkční a oku lahodící. Nápaditá stavební řešení,

konstrukční materiály a malby jsou podle doby svého vzniku přinejmenším paralelní s uměleckými proudy v regionu Kraňsko, ne-li již vykazují pokročilé prvky.

je

OPLENŮV DŮM

STUDOR

Muzeum bytové kultury – Bohinjský statek s černou kuchyní.

Dům Oplen ve Studoru byl otevřen pro veřejnost v roce 1991. Jedná se o bohinjský statek roztaženého typu, který kombinuje obytný prostor a pracovní místo pod společnou střechou. Je to jeden z mála domů, kde je ještě možné rozdělat oheň v krbu černé kuchyně. Stavba je z cihel a dřeva. Most ke stodole nad domem vede kolem obytné části stodoly, která je typickým znakem Bohinje.

Obytnou část tvoří chodba s kuchyní, domek a komora, půda a sklep. Černou kuchyni, která byla obnovena do původního vzhledu bez komína, odděluje od verandy pouze podloubí – valbová střecha. Má tři topeniště: otevřené topeniště, topeniště kamen a zděný kotlík na vaření vepřové stravy. Dnes, stejně jako v minulém století před přistavěním komína, se kouř valí ze stropu do podkroví, přičemž komín vymezuje jeho nejnižší úroveň.

Dům má centrální obytnou část se stolem, lavicemi a kachlovými kamny, nad nimiž je postel, tzv. „pugart“. V minulém století se v domě přes zimu tkalo, o čemž dnes svědčí vystavené tkalcovské stavy. „Kamra“ byla především ložnice.

Obilí, úroda, oděvy, obuv, nářadí a podobně byly uloženy v podkroví, známém jako „ispa“, v příčkách a truhlách. Ve stodole je stejně jako v minulosti umístěno hospodářské nářadí a náčiní – vůz, hladítko, kartáč, hnůj, nářadí na štípání mís a opravy dřevěných předmětů, brusný kámen... Většina zařízení a veškerý vystavený nábytek je dědictví posledních majitelů.

Současná budova byla postavena pravděpodobně na počátku 19. století, byla postavena na místě staršího dřevěného domu s využitím trámu se třemi malými okny k vybudování stropu suterénu.

Otevíací doba...

Jaro a podzim (únor, březen, duben, květen, září)

úterý až neděle:

10:00 – 12:00 , 16:00 – 18:00

ALPSKÉ MUZEUM MLÉKA

STARA FUŽINA

Pohled do života pastýřů na bohinjských pastvinách v autentickém prostředí.

Poznejte tradici života na pastvinách v autentickém prostředí s předměty, fotografiemi a dokumentárním materiálem. Alpské muzeum mléka vám umožní pochopit význam bohinjského pastevectví a pastevectví jako způsobu života a soužití s přírodou ve vysokohorském světě.

V muzeu je zachována původní sýrárna se dvěma velkými zděnými sýrovými kotli (1200 l) a lisem na tvarování sýra. V expozici jsou k vidění originální sýrařské nástroje a náčiní, ale i předměty, které pastýři používali při práci na pastvinách.

Nachází se zde také dřevěná pastýřská bouda s vnitřním vybavením z pastviny Zajamniki z roku 1849.

Horské zemědělství, které sahá až do 13. století, a výroba sýra byly historicky základem zemědělství v Bohinji.

Nedostatek orné půdy, dlouhé zimy a krátká léta způsobily, že se obyvatelé více zabývali chovem dobytka (krávy, kozy, koně, ovce).

Mléko a mléčné výrobky jsou po dlouhou dobu hlavní součástí každodenní stravy.

Vystaveny jsou také originální předměty interiérového vybavení sýráren (náradí a příslušenství na výrobu sýrů, nádoby na mléko, máselnice), velký kotlík na dřevěném vřetenu ze sýráren na blatské pastvě. Vystavena je také „majerska krošnja“, vybavená zásobami, které s sebou pastýři nosili každý rok, když se stěhovali na horské pastviny. Fotografie zachycují sýrárny a výrobu sýra na horských pastvinách, přepravu sýra do údolí atd.

Jaro a podzim (únor, březen, duben, květen, září)

úterý až neděle:

10:00 – 12:00 , 16:00-18:00

MUZEUM TOMAŽ GODEC

Prezentace bohatého kulturního dědictví Bohinje.

Bohinjské historické muzeum v Bohinjské Bistrici sídlí v rodišti Tomaže Godce (1905-1942), místního kožedělníka, který byl v Bohinji známý jako lyžař a sportovní organizátor; je po něm pojmenován památník běhu na lyžích Godec. Byl prvním bohinjským partyzánem a přispěl

k povstání bohinjského lidu proti německé okupaci v roce 1941.

Zrekonstruované prostory muzea jsou věnovány stálé expozici o historii Bohinje, od prvního osídlení v pravěku až po první a druhou světovou válku. Bohatství minulosti je viditelné v ekonomických aktivitách, zvycích, jazyce, mnoha kreativních Bohinjských lidech. Část stálé expozice je věnována kožedělnému řemeslu.

Muzeum pořádá zajímavé dočasné výstavy, muzejní večery a příležitostné workshopy pro děti i dospělé.

CENÍK

INDIVIDUÁLNÍ CENÍK VSTUPENEK

DOSPĚLÍ	3,50 €
STUDENTI A DŮCHODCI	3,00 €
DĚTI 7 - 14 LET	2,00 €

CENÍK SKUPINOVÉ VSTUPENKY

DOSPĚLÍ	3,00 €
STUDENTI A DŮCHODCI	2,50 €
DĚTI 7 - 14 LET	1,50 €

PŘEDŠKOLNÍ DĚTI	1,50 €
-----------------------	--------

CENÍK KOMBINOVANÝCH VSTUPENEK 2+1 INDIVIDUÁLNÍ

(tři muzea za cenu dvou)

DOSPĚLÍ	7,00 €
STUDENTI A DŮCHODCI	6,00 €
DĚTI 7 - 14 LET	5,00 €

CENÍK KOMBINOVANÝCH VSTUPENEK 2+1 SKUPINY

(tři muzea za cenu dvou)

DOSPĚLÍ	6,00 €
STUDENTI A DŮCHODCI	5,00 €
DĚTI 7 - 14 LET	4,00 €
PŘEDŠKOLNÍ DĚTI	3,00 €

Platbu je možné provést pouze v hotovosti nebo objednávkou (pro skupiny).

ZDARMA:

- Děti do 6 let. Neplatí pro skupiny
- Zimní a letní Julské Alpy: Bohinj Card
- Novináři, Studijní skupiny, SMD, Icom

Skupinové vstupenky platí pro skupiny 10 a více osob. Na každých 21 osob je 1 osoba zdarma. Studenti, žáci a osoby starší 65 let mají nárok na slevu na základě doložení.

Platí od 01. 01. 2018

AQUAPARK BOHINJ

Aquapark & Wellness Bohinj s více než **500 m²** velkých koupališť! Dynamicky tvarované bazény jsou vhodné pro každého! Plavecký areál je rozdělen na:

- **vstupní** prostor se **solnou místností** ,
- **šatna** , odkud je přístup do **hlavního plaveckého prostoru** ,
- **menší bazén** pro naše nejmenší hosty,
- **areál venkovního bazénu** ,
- **restaurace** , kde se vždy najde něco chutného pro každého
- **wellness zóna** , která zahrnuje sauny a masážní centrum.

Bazénový komplex zahrnuje **velký rekreační bazén**, dvě jacuzzi a bazén

Naše atrakce a speciální efekty, jako jsou vířivky, vodní trysky, divoká řeka, tropický vodopád a další, si zamilujete.

Hloubka hlavního bazénu je 1,35 m, dětský bazén 0,4 m. Teplota vody hlavního bazénu je **31°C** , dětského bazénu a vířivek **34,6°C** .

Venkovní koupaliště jsou otevřena pouze v letním období (od 23. června). Kryté bazény s dalším vybavením jsou otevřeny po celý rok.

SAUNY

V Aquapark & Wellness Bohinj můžete relaxovat ve 4 různých typech saun – finské, bio-finské, parní nebo IR sauně pro hosty od 16 let.

- **sauna park v 1. patře**
pro ty, kteří chtějí spojit plavání se saunovou relaxací

- **sauna park v suterénu**

saunové části, která není přímo napojena na bazény

Všechny saunové prostory jsou k dispozici ochlazovací bazénky a sprchy. Saunový park v 1. patře je vhodný i pro Kneipping.

FINSKÁ SAUNA - teplota vzduchu je cca 85 ° C s 20% vlhkostí. Finská sauna je jedním z nejznámějších typů saun s vysokými teplotami a

nízkou relativní vlhkostí. Vzhledem k vysokým teplotám doporučujeme tři 15minutové saunování.

PARNÍ SAUNA - teplota vzduchu je cca 45 ° C se 100% vlhkostí. Vysoká relativní vlhkost a vůně esenciálních olejů vás zbaví každodenního stresu a pozitivně prospějí vašemu dýchacímu systému. Pára otevírá kožní póry a pomáhá tak přirozenou cestou čistit tělo!

BIO - FINSKÁ SAUNA - teplota vzduchu cca 65 ° C a 40% vlhkost vytváří klidnou atmosféru, která příznivě ovlivňuje krevní oběh.

IR SAUNA - teploty vzduchu se pohybují mezi 50 ° C a 60 ° C. Infrasauna poskytuje našemu tělu hlubší terapii, a proto maximalizuje vylučování toxinů a hubnutí.

Otevírací doba

AQUAPARK RESTAURANT DO DALŠÍHO OZNÁMENÍ ZAVŘENO. DĚKUJI ZA POCHOPENÍ.

Otevírací doba	PO	ÚT	ST	ČTVRTEK	PÁ	SAT	SLUNCE
	09:00–21:00	09:00–21:00	09:00–21:00	09:00–21:00	09:00–21:00	09:00–21:00	09:00–21:00

Otevírací doba venkovních bazénů

V letních měsících jsou otevřeny venkovní bazény.

Sauny

Otevírací doba

Po - Ne: 12:00 - 21:00

Ceník bazénů a saun

	Dospělí	děti (4-13,99 let)	senioři
Bazény, 3 hodiny	17,00 €	12,50 €	14,00 €
Bazény, denní vstupenka	19,90 €	15,00 €	16,00 €
Sauna, 3 hodiny	24,00 €	/	24,00 €
Bazény a sauna, 3 hodiny	27,00 €	/	27,00 €
Denní vstupenka do bazénů a saun	29,00 €	/	29,00 €

POKLJUKA

Krasová náhorní plošina Pokljuka leží na východní straně Julských Alp mezi údolími Mostnice, Voje, údolím řeky Sava Bohinjka, Radovna a Krma a spadá pod ochranu Triglavského národního parku. Dosahuje nadmořské výšky 1200 až 1500 m. S výjimkou planin a rašelinišť je Pokljuka pokrytá lesem, který patří mezi největší a hospodářsky velmi využívaný les ve Slovinsku. Střídání lesů a pastvin, schůdné lesní cesty, soutěsky a rozmanitý kopcovitý terén představují ideální podmínky pro sport a aktivní odpočinek. Na Pokljuce můžeme běžkovat, skialpovat, chodit na sněžnicích, vyrazit na túry, lehčí výlety a houbařit.

Rašeliniště

Rašeliniště na Pokljuce se řadí do kategorie horských vrchovišť. Jmenují se Veliko Blejsko barje, Šijec a Barje pri Goreljku.

Rašeliniště.

Pastviny (planiny)

Většina pastvin je stále aktivních, volného pohybu si užívají zejména krávy a koně. Na některých pastvinách se nám dostane chutné svačiny v podobě domácích mléčných produktů jako je sýr, čerstvý tvaroh (skuta) nebo zákys (kislo mleko).

Pokljuku můžeme projít a zároveň navštívit množství planin po okružní cestě Šport hotel – Jelje – Konjska dolina – Zajamniki – Praprotnica – Rudno polje – Šport hotel. Planina Zajamniki (1257 m) ležící v jižní části náhorní plošiny nad Bohinjským údolím je typická rozmístěným pastoušek formující dlouhou „ulici“. Nejvýše ležící pastvinu představuje Klek (1556 m) pod vrcholem Debela Peč (2014 m n. m.), planiny Rudno polje (1340 m) a Goreljek (1250 m) patří mezi nejnavštěvovanější. Z pastviny Rudno polje vede nejkratší (6 hod) a nejpohodlnější přístup k Triglavu (2864 m n. m.).

Pastvina Uskovnica.

Soutěska Pokljuška soteska

Soutěsku Pokljuška soteska tvoří vysoká úzká koryta, skály a přírodní mosty, které zformoval ledovec a již vyschlý potok Ribščica. Zhruba kilometr dlouhá značená trasa vede lesem, takže za horkých letních dnů nabízí příjemný chládek. Její největší dvorana se jmenuje Pokljuška luknja.

Z bohinjské strany se do okraje Pokljuky zařezává soutěska říčky Ribnica, která je ovšem na rozdíl od další soutěsky Korita Mostnice z větší části nedostupná. Korita Mostnice vedou údolím Voje a vyznačují se mostem Hudičev most (Čertův most).

Horská chata Blejska koča na Lipanci, nejoblíbenější turistický cíl Pokljuky

Velmi oblíbená chata Blejska koča na Lipanci (1630 m n. m.) stojí na planině Lipanca, na okraji náhorní plošiny, pod jejím ústředním hřeben táhnoucím se od jihozápadu kolem údolí Krma. Z důvodu snadného přístupu odtud hodně lidí vyráží na vrcholy v okolí např. Debela peč (2014 m n. m.), Lipanski vrh (1968 m n. m.) a Viševnik (2050 m n. m.). Dalším vhodným výchozím bodem pro vysokohorské túry je chata na planině Uskovnica (1154 m n. m.).

Blejska koča na Lipanci.

Na vrcholu
Debela Peč
(2014 m n. m.).

